

Arrest

nr. 178 793 van 30 november 2016
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 18 augustus 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 juli 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. HAUWEN loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 november 2015 en heeft zich op 24 december 2015 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 17 februari 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal), waar verzoeker werd gehoord op 10 mei 2016.

1.3. Op 20 juli 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart dat u een Kameroens staatsburger bent, geboren op 30 januari 1986 te Bamenda, van de Bali etnie.

Uw vader stierf toen u nog jong was waardoor u deels bij andere familieleden opgroeide. U ging naar school en u voltooide uw secundaire onderwijs. Vervolgens deed u houtbewerking.

In 2013 verhuisde u naar Menji en begon u er te werken bij het gemeentebestuur van Menji als assistent van de development manager. U volgde verschillende projecten -op het terrein- op.

In april 2014 brak er brand uit in het gemeentehuis van Menji. Er waren vermoedens dat de burgemeester deze brand had veroorzaakt om zijn financiële wanpraktijken te verdoezelen. De gemeenteraad had zelfs een motie van wantrouwen tegen de burgemeester gestemd. Er zou eveneens een onderzoek van de CONAC (National Anticorruption Commission) komen naar de financiën van de gemeente.

U werd door de burgemeester gecontacteerd op 15 september 2015. De burgemeester wilde u documenten laten ondertekenen waardoor geld zou kunnen verdoezeld worden. U weigerde om uw handtekening te plaatsen aangezien u het niet met deze praktijk eens was. De burgemeester zei u dat u met niemand over dit gesprek mocht praten. U werd op 17 september 2015 opnieuw bij de burgemeester geroepen. Hij maande u andermaal aan om het document te ondertekenen en hij voegde er deze keer een envelop met geld bij. U weigerde opnieuw en u liet de envelop liggen. Toen u die avond van bij uw vriendin terugkeerde, werd u door twee mannen aangevallen die u blinddoekten. Ze probeerden u naar de bush mee te nemen. Een auto flitste met zijn lichten waardoor uw overvallers wegliepen. U werd de volgende dag, 18 september bij de burgemeester thuis geroepen. Hij waarschuwde u dat u zijn imago niet mocht schaden. Hij bedreigde u met de dood indien u zijn imago toch zou schaden. U werd bang van de burgemeester en u begon bij uw vriendin te wonen. De burgemeester belde u op en bedreigde u. U werd op 9 oktober 2015 gearresteerd en u werd gedurende twee weken gevangen genomen. Er werd u verteld dat de burgemeester het bevel gaf om u op te sluiten. Er was echter geen aanklacht tegen u en er volgde ook geen proces. U werd op borgtocht vrijgelaten, in afwachting van uw proces. U moest ter beschikking blijven voor een onderzoek. U werd vrijgelaten op 23 oktober 2015. Op 2 november 2015 werd u door de jeugd van Menji bij u thuis gezocht. U kon met de hulp van uw buur ontkomen maar de jongeren staken uw bezittingen in brand. U verstopte zich vervolgens in de bush en in een onafgewerkt gebouw. U wilde niet meer naar uw vriendin om haar niet in gevaar te brengen maar jullie hielden telefonisch contact. Op 5 november 2015 braken ze bij uw vriendin in en bedreigden ze haar. Ze wilden weten waar u was. Vervolgens hebben ze uw vriendin verkracht. Uw vriendin vertelde u dit de volgende dag. U adviseerde haar om dit te rapporteren bij de politie en om naar het ziekenhuis te gaan. U nam die avond de bus naar Douala en vervolgens ging u naar Yaounde. U verbleef er twee weken. U ging er naar de Belgische ambassade om er uw paspoort en visum op te halen die u voordien al had ingeleverd in kader van een internationale bijeenkomst. U kon zodoende legaal het land per vliegtuig verlaten op 16 november 2015. U werd in België opgepikt door een vriend uit Duitsland. U verbleef een tijd bij hem en vervolgens keerde u terug naar België om er op 24 december 2015 asiel aan te vragen.

B. Motivering

Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U verklaart dat u de burgemeester van Menji, mijnheer M.F. (...), vreest alsook de gehele gemeenteraad en de mensen van Menji. (zie gehoor CGVS, p 13)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk in Menji wordt gezocht.

Ter ondersteuning van uw relaas legt u een origineel krantenartikel voor van 'The Guardian Post', nr 0891 van maandag 21 maart 2016. Het is echter zeer opmerkelijk dat de pagina 5, waar het artikel waarnaar u refereert; 'Menji council assistant dev't officer 'missing'', geschreven door K.A. (...) van Kumba, niet op de juiste plek staat in de krant. Er is duidelijk iets verkeerd in de lay-out van de krant

waardoor de pagina opvolging helemaal niet correct is. Het is niet aannemelijk dat een dergelijke krant dermate verkeerd wordt gedrukt dat de pagina's elkaar niet opvolgen. Daarnaast is de inhoud van het artikel ook niet geloofwaardig. Er wordt immers gesproken over de brand in het ministerie van Volksgezondheid van 'een paar maand geleden'. Echter, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat deze gebouwen in december 2013 in brand stonden. Ook het 'Yaoundé Central hospital' stond niet in lichterlaaie een week voor publicatie, maar begin februari 2016. Niet alleen de layout van de krant maakt dat er ernstige twijfels zijn bij de echtheid van de krant, ook de inhoud van de krant wijst op vervalsing. Tevens is het merkwaardig dat alle andere journalisten 'in' een bepaalde stad zijn terwijl alleen de journalist van dit artikel 'from' (vrijvertaling: van) een stad is.

Niet alleen kan er geen geloof worden gehecht aan de krant om uw relaas te ondersteunen, ook kan er **helemaal geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat de gemeenteraad de beschuldigingen van de burgemeester zou geloven**. Wanneer de protection officer (PO) u vraagt waarom de gemeenteraad de burgemeester eerder zou geloven dan u, zeker nadat er in 2014 een 'vote of no confidence' werd gestemd tegen de burgemeester, kan u alleen maar repliceren **dat u het niet weet** (zie gehoor CGVS, p 17). **U verklaart dat u het niet kan zeggen waarom u denkt dat ze de burgemeester eerder zouden geloven. Uw asielaas is gesteund op een vals krantenartikel en boude beweringen.**

U verklaart vervolgens dat de burgemeester een onderzoek zou hebben gestart naar de oorzaak van de brand van april 2014. U verklaart dat u werd beschuldigd van brandstichting omdat u gedurende 5 maand niet zou zijn betaald (zie gehoor CGVS, p 18). U situeert de periode dat u niet werd uitbetaald na de brand (zie gehoor CGVS, p 7, p 14, p18). Uit een artikel toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de werknemers van de gemeente vóór de brand niet werden uitbetaald gedurende vijf maand. Daarnaast benadrukt het artikel dat er een vertrouwelijk experten rapport werd verricht waaruit zou blijken dat de brand niet door een kortsluiting ontstond en dat de brand duidelijk om een criminele daad ging. **Gezien de gemeenteraad in mei 2015 een 'motie van wantrouwen' tegen de burgemeester stemde, is het niet aannemelijk dat ze het complot van de burgemeester tegen u zonder meer zouden geloven, zonder dat u aanwijzingen zou hebben waarom ze de burgemeester eerder dan u zouden geloven.**

Verder kan u ook niet aannemelijk maken dat uw vriendin daadwerkelijk moest vluchten (zie gehoor CGVS, p 8 en zie het krantenartikel dat u voorlegt). Het is immers niet aannemelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart dat uw vriendin **C.W. (...)** heet (zie Verklaring DVZ, vraag 15b) terwijl u bij het CGVS zegt dat uw vriendin **L.N. (...)** heet (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer de PO u vraagt of uw vriendin naast L. (...) ook andere namen gebruikt, verklaart u dat haar jongere zus C. (...) heet (zie gehoor CGVS, p 9). **Het is niet aannemelijk dat u bij de DVZ de naam van de zus van uw vriendin zou geven indien u wordt gevraagd naar de naam van uw vriendin.** Ook hier ontbreekt uw relaas elke geloofwaardigheid.

Verder verklaart u dat u een visum had om naar België te komen en dat u voor de eerste keer aan een internationale vergadering zou deelnemen (zie gehoor CGVS, p 11). Wanneer de PO u vraagt aan welke vergadering u dan wel zou deelnemen, zegt u dat het ging over 'development' maar slaagt u er niet in om de naam te geven van de organisatie (zie gehoor CGVS, p 13). U zegt dat u naar de opvolgvergadering moest gaan en dat iemand anders vorig jaar was geweest. Initieel weet u niet wie er aan het evenement deelnam (zie gehoor CGVS, p 13) waarna u verklaart dat u denkt dat het de burgemeester zelf was. Indien u werkelijk naar een opvolgvergadering diende te gaan, waarbij u het bestaande moet gaan vernieuwen, is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent van de vergadering. Zeker gezien u voor de eerste keer zou deelnemen aan een internationale vergadering, waarbij u bovendien het woord moest nemen, is het niet aannemelijk dat u niet beter op de hoogte bent (zei gehoor CGVS, p 12-13).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit. Het krantenartikel dat u voorlegt van The Guardian Post van maandag 21 maart met nr 0891 werd reeds besproken. Verder legt u ook een exemplaar voor van The Guardian Post met nr 0587 van zondag 6 april 2014. Hier verwijst u naar het artikel 'Council goes up in flames after announcement of CONAC probe'(p 1). In dit artikel

wordt uitsluitend vermelding gemaakt van de problemen in de gemeente en wordt er niet verwezen naar uw persoonlijke situatie. Daarnaast legt u ook zes foto's voor van een afgebrand gebouw. Uit deze foto's blijkt echter niet hoe de gebouwen vuur hebben gevat en wie er verantwoordelijk voor wordt geacht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van de artikel 27 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het KB van 11 juli 2003).

Na een theoretisch betoog over artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 en de artikelen 197, 198 en 199 van het 'Handbook on Procedures', stelt verzoeker dat *in casu* het Commissariaat-generaal een manifeeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie voor hem te weerhouden.

Aangaande het krantenartikel dat hij voorlegde tijdens de asielprocedure, stelt verzoeker dat het Commissariaat-generaal beweert dat er iets verkeerd is in de lay-out van de krant van 21 maart 2016, dat hij graag wil benadrukken dat deze krant werd gepubliceerd en naar hem werd gestuurd toen hij al in België woonde en hij dus niet verantwoordelijk is voor de lay-out van de krant, dat hij voor het gehoor nooit heeft opgemerkt dat de pagina opvolging niet correct was en dat hij verklaard heeft niet veel te weten hoe kranten worden gedrukt en gepubliceerd in zijn land van herkomst, dat bovendien het krantenartikel een origineel is dat een schijn van authenticiteit heeft, dat pagina 5 van dezelfde soort papier is als de andere pagina's en dat het schrijven en de stijl van de schrijver ook dezelfde zijn. Wat betreft de inhoud van het krantenartikel wil verzoeker opmerken dat de artikelen voorgelegd door het Commissariaat-generaal gevonden worden op het internet en dat hij niet zeker is dat ze van betrouwbare bronnen zijn. Hij wenst toe te voegen dat hij ook niet verantwoordelijk is voor de inhoud van het artikel. Ten slotte wijst verzoeker er op dat uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat valse krantenartikelen zelden in de praktijk voorkomen in grote kranten zoals 'The Guardian Post'.

Betreffende de 'vote of no confidence' tegen de burgemeester, stelt verzoeker dat volgens het Commissariaat-generaal geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen dat de gemeenteraad de beschuldigingen van de burgemeester zou geloven aangezien een 'vote of no confidence' tegen hem werd gestemd meer dan een jaar geleden. Verzoeker merkt op dat er redelijke gronden zijn om te veronderstellen dat ze het standpunt van de burgemeester zouden moeten opvolgen hoewel ze hem niet geloven, dat hij heeft verklaard dat de burgemeester beslist, dat hij overal controle over neemt, over de council project, over het geld, dat het onderzoek van de burgemeester resultaat gaf dat hij er bij betrokken was en dat de gemeenteraadsleden alles kunnen doen om hem neer te halen om zijn politieke carrière veilig te stellen. Verzoeker stelt niet te kunnen bewijzen dat hij schuldig of onschuldig is, dat uit het artikel, toegevoegd door het Commissariaat-generaal aan het administratief dossier, blijkt dat "*the councilors who signed the vote of confidence against him are already apologizing to him*". Hij vervolgt dat de burgemeester al vaak mensen en een gehele rechtbank heeft omgekocht, zoals blijkt uit het artikel toegevoegd door het Commissariaat-generaal, zodat niet valt in te zien waarom hij de gemeenteraad niet kan omkopen om die tegen verzoeker te gebruiken.

Wat betreft de periode van vijf maand waarin hij niet betaald werd, stelt verzoeker dat volgens het Commissariaat-generaal zou blijken dat de werknemers van de gemeente voor de brand niet werden betaald gedurende vijf maand en niet na de brand. Verzoeker geeft toe dat de werknemers niet altijd werden betaald voor het incident, dat hij immers heeft verklaard dat het is omdat ze zonder salaris werkten voor de brand dat er wordt gezegd dat ze daardoor het gemeentehuis in brand hebben gestoken. Verzoeker volhardt echter dat hij niet werd betaald ook na het incident voor de redenen die hij vermelde tijdens het gehoor.

Aangaande zijn vriendin, wijst verzoeker er op dat het Commissariaat-generaal hem verwijt dat hij niet aannemelijk zou maken dat zijn vriendin daadwerkelijk moest vluchten, doch dat hij dit argument niet verstaat. Hij stelt inderdaad verklaard te hebben dat mensen bij haar hebben ingebroken, haar hebben aangevallen en verkracht wegens zijn problemen, dat dit voldoende redenen zijn om te vluchten. Bovendien, zo stelt verzoeker, heeft hij zijn land van herkomst verlaten voor het vertrek van zijn vriendin, zodat het normaal is dat hij de precieze omstandigheden waarin ze is gevlucht niet weet. Hij stelt geprobeerd te hebben haar te bereiken maar dat een vriendin van haar tegen hem heeft gezegd dat ze van Menji was gevlucht. Wat betreft haar naam, stelt verzoeker dat hij verklaard heeft dat hij een fout heeft gemaakt in zijn eerste gehoor, dat haar naam niet C. maar L. is, dat hij graag wil toevoegen dat hij getraumatiseerd was door de gebeurtenissen in Kameroen tijdens het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker merkt op dat hij zeer veel details gaf over zijn vriendin in Kameroen in zijn asielaanvraag, zodat zijn asielaanvraag hieromtrent geloofwaardig overkomt.

Met betrekking tot de internationale vergadering, stelt verzoeker dat de verwerende partij beweert dat zijn verklaringen in verband met de internationale vergadering in België niet gedetailleerd zijn, dat hij nochtans heeft verklaard dat hij aan deze vergadering moest deelnemen met de burgemeester, dat het doel van deze vergadering was het memorandum van overeenstemming met de Menji gemeenteraad te vernieuwen en het imago van de gemeenteraad betreffende ontwikkelingsprojecten te stimuleren. Verzoeker betoogt dat, gezien er veel complicaties in de council waren, hij er uiteindelijk niet aan kon deelnemen, zodat het normaal is dat hij niet precies weet welke onderwerpen daar werden besproken. Hij licht nog toe dat hij omwille van al zijn problemen er ook niet aan gedacht heeft om zich voor deze vergadering voor te bereiden.

Verzoeker volhardt dan ook in zijn standpunt dat hij als vluchteling dient te worden erkend en in ondergeschikte orde dat hem de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Verzoeker wijst erop dat in een zulke context het uiteindelijke doel van de asielprocedure niet uit het oog verloren dient te worden en dat indien het relaas samenhangend is en verzoeker in grote lijnen geloofwaardig kan beschouwd worden, hem het statuut erkend dient te worden als vluchteling en in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus dient toegekend te worden. Verzoeker betoogt dat hij werkelijk in staat was een heel gedetailleerd en doorleefd relaas te geven. Verzoeker verwijst naar paragraaf 203 van het *'Handbook on Procedures'* en wijst erop dat de Raad regelmatig naar dit beginsel verwijst in haar arresten om te besluiten tot de geloofwaardigheid van een relaas.

2.2. *In fine* van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker in hoofdorde de bestreden beslissing te vernietigen, in subsidiaire orde hem te erkennen als vluchteling en in nog meer ondergeschikte orde hem de beschermingsstatus toe te kennen.

2.3. Ter terechtzitting worden door verzoeker bij aanvullende nota volgende documenten bijgebracht:

- foto's van de Menji council
- uitnodiging aan verzoeker van de internationale vergadering

2.4. De Raad oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal, met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.5. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs

zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

Krachtens artikel 48/6 van de vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal of de Raad moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de asielzoeker op te vullen.

2.6. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale bepalingen, nationale bepalingen en algemene beginselen in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker aanspraak kan maken op een status van internationale bescherming.

2.7. In navolging van het Commissariaat-generaal kan de Raad geen geloof hechten aan het asielaanvraag van verzoeker. Het Commissariaat-generaal oordeelde terecht: ***“Na onderzoek van alle elementen aanwezig in uw administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat u niet de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. U verklaart dat u de burgemeester van Menji, mijnheer M.F. (...), vreest alsook de gehele gemeenteraad en de mensen van Menji. (zie gehoor CGVS, p 13)***

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk kan maken dat u daadwerkelijk in Menji wordt gezocht.

Ter ondersteuning van uw relaas legt u een origineel krantenartikel voor van ‘The Guardian Post’, nr 0891 van maandag 21 maart 2016. Het is echter zeer opmerkelijk dat de pagina 5, waar het artikel waarnaar u refereert; ‘Menji council assistant dev’t officer ‘missing’’, geschreven door K.A. (...) van Kumba, niet op de juiste plek staat in de krant. Er is duidelijk iets verkeerd in de lay-out van de krant waardoor de pagina opvolging helemaal niet correct is. Het is niet aannemelijk dat een dergelijke krant dermate verkeerd wordt gedrukt dat de pagina’s elkaar niet opvolgen. (...) Tevens is het merkwaardig dat alle andere journalisten ‘in’ een bepaalde stad zijn terwijl alleen de journalist van dit artikel ‘from’ (vrijeverting: van) een stad is.

(...)

U verklaart vervolgens dat de burgemeester een onderzoek zou hebben gestart naar de oorzaak van de brand van april 2014. U verklaart dat u werd beschuldigd van brandstichting omdat u gedurende 5 maand niet zou zijn betaald (zie gehoor CGVS, p 18). U situeert de periode dat u niet werd uitbetaald na de brand (zie gehoor CGVS, p 7, p 14, p18). Uit een artikel toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat de werknemers van de gemeente vóór de brand niet werden uitbetaald gedurende vijf maand. (...)

Verder kan u ook niet aannemelijk maken dat uw vriendin daadwerkelijk moest vluchten (zie gehoor CGVS, p 8 en zie het krantenartikel dat u voorlegt). Het is immers niet aannemelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart dat uw vriendin **C.W. (...)** heet (zie Verklaring DVZ, vraag 15b) terwijl u bij het CGVS zegt dat uw vriendin **L.N. (...)** heet (zie gehoor CGVS, p 9). Wanneer de PO u vraagt of uw vriendin naast L. (...) ook andere namen gebruikt, verklaart u dat haar jongere zus C. (...) heet (zie gehoor CGVS, p 9). **Het is niet aannemelijk dat u bij de DVZ de naam van de zus van uw vriendin zou geven indien u wordt gevraagd naar de naam van uw vriendin.** Ook hier ontbreekt uw relaas elke geloofwaardigheid.”

De Raad stelt vast dat bovenvermelde motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn.

2.7.1. Verzoeker betoogt dat hij niet verantwoordelijk is voor de lay-out van de krant en dat hij, voor het gehoor, nooit heeft opgemerkt dat de pagina opvolging niet correct was, dat hij verklaarde dat hij niet weet hoe kranten gedrukt en gepubliceerd worden in zijn herkomstland, dat het krantenartikel een schijn van authenticiteit heeft daar de pagina van dezelfde soort papier is als de andere pagina's en het schrijven en de stijl van de schrijver hetzelfde zijn en dat hij niet verantwoordelijk is voor de inhoud van het artikel. Echter met voormeld betoog weerlegt, noch ontkracht verzoeker de pertinente motieven betreffende het door hem voorgelegde krantenartikel van 'The Guardian Post', nr. 0891 van maandag 21 maart 2016, waarbij wordt gewezen op de incorrecte paginaopvolging en het onaannemelijk karakter dat een dergelijke krant dermate verkeerd wordt gedrukt dat de pagina's elkaar niet opvolgen alsook op het feit dat het merkwaardig is dat alle journalisten 'in' een bepaalde stad zijn terwijl de journalist van dit artikel 'from' (vrije vertaling: van) een stad is. In zoverre verzoeker verwijst naar de informatie gevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat valse krantenartikelen zelden in de praktijk voorkomen bij grote kranten zoals 'The Guardian Post', wijst de Raad er op dat deze informatie gaat om artikelen die vervalst worden in die zin dat ze geschreven werden op vraag van familieleden van een asielzoeker tegen betaling. Bij deze artikelen wordt niet betwijfeld of ze werkelijk in een krant zijn verschenen, doch worden deze artikelen bewijswaarde ontzegd daar er geen zekerheden zijn omtrent de inhoud, daar ze tegen betaling gepubliceerd worden. *In casu* gaat het om een krantenartikel waarvan betwijfeld wordt dat het werkelijk in de 'The Guardian Post' is verschenen, gelet op de motieven die verwijzen naar de gebrekkigheden in de lay-out van de krant.

2.7.2. Betreffende de periode van vijf maand waarin hij niet betaald werd, stelt verzoeker dat hij toegeeft dat de werknemers niet altijd betaald werden voor het incident, dat hij immers verklaard heeft dat het is omdat ze zonder salaris werkten voor de brand dat er wordt gezegd dat ze daardoor het gemeentehuis in brand hebben gestoken, dat hij echter volhardt dat hij ook niet werd betaald na het incident voor de redenen die hij vermeld heeft tijdens het verhoor. De Raad stelt vast dat verzoeker toegeeft dat de werknemers niet altijd betaald werden voor het incident, doch weerlegt met een dergelijke *post-factum* verklaring de gedane vaststellingen niet dat verzoeker de periode van niet uitbetalen situeert na de brand. Bovendien wijst de Raad er op dat verzoeker verklaarde dat ze voor de brand werden betaald (gehoorverslag CGVS, p. 18). Ook met het verwijzen naar zijn verklaring dat het is omdat ze zonder salaris werkten voor de brand dat er wordt gezegd dat ze daardoor het gemeentehuis in brand hebben gestoken, beperkt hij zich tot een herhaling van zijn verklaringen en weerlegt hij de pertinente motieven hieromtrent niet. In feite wijst verzoeker opnieuw op zijn verklaring dat er beschuldigd werd van betrokkenheid van personeel van de gemeenteraad bij de brandstichting om reden dat zij niet betaald werden, waardoor hij er op wijst dat het personeel niet betaald werd voor de brandstichting, terwijl hij meermaals verklaart dat hij niet werd betaald na de brand (gehoorverslag CGVS, p. 7, 18). Dergelijke incoherente verklaringen doen afbreuk aan verzoekers geloofwaardigheid. Verzoeker kan niet dienstig wijzen op zijn incoherente verklaringen om aan te tonen dat zijn relaas strookt met de gekende informatie die zich in het administratief dossier bevindt. In zoverre verzoeker wenst voor te houden dat hij zowel voor als na het incident niet betaald werd, blijkt dit geenszins eenduidig uit zijn verklaringen. Integendeel, hoewel verzoeker verklaart dat hij nooit werd uitbetaald (gehoorverslag CGVS, p. 7) en dat er problemen waren, een crisis en remmen op gebied van financiën (gehoorverslag CGVS, p. 18), verklaart verzoeker dat hij op regelmatige basis wordt uitbetaald (gehoorverslag CGVS, p. 7) dat hij na de brand bijna 5 maand werkte zonder salaris en dat ze voor het vuur uitbetaald werden (gehoorverslag CGVS, p. 18).

2.7.3. Waar verzoeker stelt dat hij het argument niet verstaat dat hij niet aannemelijk zou hebben gemaakt dat zijn vriendin daadwerkelijk moest vluchten, dat hij verklaard heeft dat mensen bij haar hebben ingebroken en haar hebben aangevallen en verkracht wegens zijn problemen en dat dit

voldoende redenen zijn om te vluchten, dat hij zijn herkomstland verlaten heeft voor het vertrek van zijn vriendin en het dus normaal is dat hij de precieze omstandigheden waarin zij gevlucht is niet weet en dat hij geprobeerd heeft haar te bereiken maar dat een vriendin van haar tegen hem heeft gezegd dat ze van Menji was gevlucht, weerlegt, noch ontkracht verzoeker de motieven van de bestreden beslissing hieromtrent. Immers wordt geen geloof gehecht aan het feit dat verzoekers vriendin moest vluchten omdat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen aflegt over wie deze vriendin dan wel is. Waar verzoeker stelt een fout te hebben gemaakt tijdens het eerste gehoor, dat de naam van zijn vriendin L. is, weerlegt, noch ontkracht hij de motieven dat het niet aannemelijk is dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken de naam van de zus van zijn vriendin zou geven als gevraagd wordt naar de naam van zijn vriendin. Waar verzoeker voorhoudt dat hij tijdens het eerste interview getraumatiseerd was door de gebeurtenissen in Kameroen, beperkt hij zich tot een loutere algemene bewering, die niet vermag de pertinente motieven betreffende het tijdens de gehoren vermelden van een verschillende naam van zijn vriendin, te weerleggen of te ontkrachten. In zoverre verzoeker wenst aan te geven dat de traumatiserende ervaring effectief geleid heeft tot een trauma waardoor hij foutieve informatie geeft, dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van een trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoont dat hij ingevolge hiervan niet in staat was om tijdens de gehoren volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat er zich problemen hebben voorgedaan ter gelegenheid van het horen op de Dienst Vreemdelingenzaken.

2.8. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker er niet in slaagt zijn vrees voor vervolging door de burgemeester, de gemeenteraad en de bevolking van Menji aannemelijk te maken, daar een dergelijke vrees geenszins blijkt uit het gedrag van verzoeker. Zo verklaart verzoeker dat hij tot tweemaal toe weigerde een document voorgelegd door de burgemeester, te tekenen, dat op de avond van de tweede weigering hij aangevallen werd door twee mannen, dat hij de volgende dag telefoon kreeg van de burgemeester, dat hij vroeg naar zijn huis te gaan, dat hij geschokt was, dat de burgemeester zei dat verzoeker niet degene zou zijn die zijn imago beschadigde, dat de burgemeester de reden zei waarom hij naar de meeting moest, dat de burgemeester zei dat hij veel voor hem kan doen in de gemeenteraad, dat hij koppig bleef, dat de burgemeester openlijk zei dat hij hem dan zou vermoorden, dat hij bang was na de bedreiging, dat hij bij zijn vriendin ging wonen, dat hij niet op zijn gemak en getraumatiseerd was, dat hij zijn huis had verlaten omdat de burgemeester goed weet waar hij woont, dat hij daarna gearresteerd werd en dat de politie zei dat de burgemeester een rapport had afgeleverd waaruit bleek dat verzoeker één van de mensen was die het gemeentehuis in brand hadden gestoken. Verder verklaart verzoeker dat hij werd vrijgelaten op borgtocht en dat hij daarna heeft *“verder gewerkt zoals altijd”* (gehoorverslag CGVS, p. 14). Het is geenszins aannemelijk dat verzoeker, nadat hij bedreigd werd door de burgemeester en zelfs gearresteerd werd naar aanleiding van beschuldigingen door de burgemeester, na zijn vrijlating op borgtocht gewoon verder werkt zoals altijd. Het gedrag van verzoeker is niet in overeenstemming te brengen met zijn beweerde vrees voor vervolging. Hetzelfde kan gesteld worden met betrekking tot verzoekers gedrag na de aanval in zijn huis door de jeugd van Menji. Verzoeker verklaarde immers tijdens het gesprek op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij na de eerste aanval bij zijn vriendin woonde, dat hij op 2 november 2015 terugkeerde naar huis voor enkele huishoudelijke taken, dat hij opnieuw werd aangevallen in zijn huis, dat hij wegvluchtte, dat hij die avond bang was en in het bos sliep, dat hij de dag nadien zijn vriendin via de telefoon contacteerde en haar vertelde waar hij was, dat zijn vriendin hem kwam opzoeken, dat hij niet meer bij haar wilde wonen omdat het huis niet meer veilig was daar teveel mensen afwisten van hun relatie, dat op 5 november 2015 zijn vriendin eveneens werd aangevallen, dat hij de volgende morgen naar zijn vriendin ging, dat hij dat normaal altijd doet om te ontbijten en zich realiseerde wat gebeurd was, zijn vriendin aanraade naar de politie en het hospitaal te gaan en hij vervolgens terug naar het bos ging en daarna Menji verliet (Vragenlijst DVZ, vraag nr. 5). Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal verklaart verzoeker dat de jeugd van Menji naar zijn huis kwam, dat hij vluchtte en zich verstopte in het bos, dat hij na de aanval van de dorpelingen in het bos sliep en zijn vriendin contacteerde, dat zijn vriendin zei dat hij naar haar moest komen, dat hij nee antwoordde, dat hij ook niet veilig was bij haar, dat zij wisten dat hij een tijd bij haar had doorgebracht, dat het te riskant was, dat ze hem tijdens die twee dagen uitnodigde om te eten, dat hij ging als ze belde, dat hij kon eten en dat hij zich daarna verstopte (gehoorverslag CGVS, p. 15). Het is niet aannemelijk dat verzoeker die zelf aangeeft zich in het bos en een huis in aanbouw te verstoppen omdat hij niet meer veilig kan wonen bij zijn vriendin, daar de dorpelingen afweten van hun relatie en dat hij er een tijd had doorgebracht, dat het aldus te riskant is, op uitnodiging van zijn vriendin er wel gaat eten.

2.9. Waar verzoeker stelt dat hij in staat was om een heel gedetailleerd en doorleefd relaas te geven, wijst de Raad er op dat het feit dat verzoeker mogelijks een gedetailleerd en doorleefd verhaal heeft verteld, niet wegneemt dat zijn verklaringen niet geloofwaardig zijn.

De vaststellingen in punt 2.7. en punt 2.8. volstaan dan ook om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaanvraag.

2.10. Waar verzoeker artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 citeert en meent dat de commissaris-generaal dit artikel niet correct heeft toegepast, dient vooreerst te worden opgemerkt dat het KB van 11 juli 2003 gewijzigd werd door het koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 18 augustus 2010. Het nieuwe artikel 27 heeft dezelfde strekking en luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal beoordeelt de asielaanvraag op individuele, objectieve en onpartijdige wijze en houdt rekening met de volgende elementen:

a) alle relevante feiten in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake de asielaanvraag wordt genomen, met inbegrip van wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast;

b) de door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten, samen met informatie over de vraag of de asielzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of blootgesteld zou kunnen worden;

c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waartoe factoren behoren zoals achtergrond, geslacht en leeftijd, teneinde te beoordelen of op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de daden waaraan hij blootgesteld is of blootgesteld zou kunnen worden, met vervolging of ernstige schade, overeenkomen;

d) de vraag of de asielzoeker, sedert hij zijn land van herkomst heeft verlaten, al dan niet activiteiten heeft uitgeoefend, die hem zouden kunnen blootstellen aan vervolging of ernstige schade indien hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren."

Verzoeker maakt op generlei wijze aannemelijk dat zijn asielaanvraag niet op individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Een schending van artikel 27 van hoger aangehaald koninklijk besluit wordt niet aangetoond door de loutere stelling dat het Commissariaat-generaal dit artikel niet correct heeft toegepast.

2.11. Waar verzoeker stelt dat in zo'n context het uiteindelijke doel van de asielprocedure niet uit het oog dient verloren te worden, dat indien het relaas samenhangend is en verzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd, hem de vluchtelingenstatus of in subsidiaire orde de subsidiaire beschermingsstatus moet toegekend worden en een passage weergeeft uit de proceduregids van UNHCR (paragraaf 203), alsook stelt dat krachtens de artikelen 197, 198 en 199 van voormelde proceduregids onjuiste verklaringen op zich niet een voldoende reden zijn om de status te weigeren en de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren, om in essentie aldus aan te tonen dat de bewijslast die op de asielzoeker rust niet te strikt dient te worden geïnterpreteerd, wijst de Raad er opnieuw op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf en dat het de taak is van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Het voordeel van de twijfel kan tenslotte slechts worden toegekend indien, na onderzoek van alle elementen, de overtuiging bestaat dat de afgelegde verklaringen geloofwaardig zijn (RvS 21 oktober 2003, nr. 124.438), wat *in casu*, zoals blijkt uit wat voorafgaat, niet het geval is. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. De Raad stelt echter vast dat er van twijfel geen sprake is daar, zoals blijkt uit bovenstaande uiteenzetting, terecht geoordeeld wordt dat aan verzoekers naar voren gebrachte vluchtmotieven geen geloof kan worden gehecht. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaanvraag en verzoeker deze niet kan herstellen, dient aldus

geen diepe analyse over het gegrond karakter van verzoekers vrees te geschieden en is er geen reden om dit aan artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag te toetsen.

Ten overvloede wijst de Raad er op dat de procedureregids van UNHCR, hoewel deze waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, geen afdwingbare rechtsregels bevat (zie ook RvS 9 juni 2005, nr. 145.732), zodat verzoeker zich er niet op kan steunen om tot de onwettigheid van de bestreden beslissing te besluiten.

In zoverre verzoeker meent dat de commissaris-generaal een manifeste appreciatiefout begaat door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden, stelt de Raad vast dat verzoeker zich beperkt tot een blote bewering, zonder *in concreto* aan te geven van welke verklaringen de commissaris-generaal de voor verzoeker meest nadelige interpretatie heeft weerhouden in zijn beslissing.

2.12. De vaststellingen in punt 2.7. en punt 2.8. volstaan dan ook om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaansluiting. De door verzoeker tijdens zijn asielprocedure neergelegde documenten kunnen deze bevindingen niet in positieve zin wijzigen. De commissaris-generaal motiveerde dienaangaande terecht *“U legt geen enkel document neer ter staving van uw identiteit en nationaliteit. Het krantenartikel dat u voorlegt van The Guardian Post van maandag 21 maart met nr 0891 werd reeds besproken. Verder legt u ook een exemplaar voor van The Guardian Post met nr 0587 van zondag 6 april 2014. Hier verwijst u naar het artikel ‘Council goes up in flames after announcement of CONAC probe’(p 1). In dit artikel wordt uitsluitend vermelding gemaakt van de problemen in de gemeente en wordt er niet verwezen naar uw persoonlijke situatie. Daarnaast legt u ook zes foto’s voor van een afgebrand gebouw. Uit deze foto’s blijkt echter niet hoe de gebouwen vuur hebben gevat en wie er verantwoordelijk voor wordt geacht.”* De motieven betreffende de door verzoeker tijdens zijn asielprocedure neergelegde documenten worden door verzoeker niet betwist en worden door de Raad gehandhaafd.

Betreffende de fotokopieën van foto’s die verzoeker overmaakt aan de Raad op de terechtzitting door middel van een aanvullende nota, en waarbij hij verduidelijkt dat het gaat om foto’s van de Menji council, wijst de Raad er opnieuw op dat het foto’s betreffen van de ‘Council Hall’ die gedeeltelijk vernietigd is, doch hieruit geenszins blijkt hoe de gebouwen gedeeltelijk vernietigd werden en wie er verantwoordelijk wordt geacht voor de vernietiging. Betreffende de uitnodiging aan verzoeker voor deelname aan de internationale vergadering van aidex 2015, vervat in een email, waarvan verzoeker een fotokopie voorlegt, wijst de Raad er vooreerst op dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Daarnaast kan de Raad nog opmerken dat een uitnodiging voor een internationale vergadering geenszins verzoekers asielaansluiting waarbij hij de gemeenteraad, de burgemeester en de dorpingen vreest, aannemelijk maakt. Hoogstens maakt verzoeker hiermee aannemelijk dat hij de door hem genoemde job wel degelijk uitoefende in zijn land van herkomst en dat hij werd geregistreerd voor een internationale vergadering in november in België. Het aantonen van deze elementen vermogen geenszins de ongeloofwaardigheid van verzoekers asielaansluiting te herstellen.

2.13. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielaansluiting en verzoeker, zoals blijkt uit bovenstaande uiteenzetting, deze niet kan herstellen, dient geen diepe analyse over het gegrond karakter van hun vrees te geschieden en is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.14. Verzoeker heeft zijn asielaansluiting niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor hij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van zijn aansluiting teneinde aan te tonen dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van

willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.15. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

2.16. Waar verzoeker *in fine* van zijn verzoekschrift vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend zestien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER